

[Edvard Sørensen.]

de kan faa Aldersrente, ingen Interesse har i Opsparing. For at kunne faa Aldersrente søger de — i Stedet for at spare op — at sprede den lille Smule, de havde samlet sammen som en Nødskilling til deres gamle Dage. Derfor mener mit Parti, det er af Betydning, at vi faar lempeligere Beregningsmaader, end vi har i den gældende Lov, og ogsaa med Hensyn til Beregningsgrundlaget for Arbejdsindtægten synes vi, man skulde gaa over til at være mere lempelig, end man er i Dag.

Det ligger vel saadan, at man, ikke mindst dengang vi fik Lovændringen om Aldersrente til de 60-aarige, fra visse Sider ønskede at sætte de gamle ud af alt Arbejde. Det er vel ikke urigtigt, naar jeg siger, at det, man tilstræbte, var bl. a. at fjerne dem fra Arbejdspladserne. Mit Parti er ikke helt enigt i Ønskeligheden heraf; vi ser saadan paa det, at det er en Lykke for de gamle Mennesker at kunne faa Lov til at arbejde, saa længe de har Lyst dertil, og derigennem skaffe sig en lille Arbejdsindtægt ved Siden af Aldersrenten og, hvad vigtigere er, ikke komme til at føle sig overkomplette, hvad mange føler sig under de nuværende Forhold. Hvis man kommer ind til Købstæderne, kan man paa de Bænke, der er anbragt forskellige Steder, se mange ældre Mennesker sidde og forsøge paa at faa Tiden til at gaa, og hvis man taler med dem, vender de stadig tilbage til dette, at hvis de gaar ud og tjener en lille Skilling, bliver det trukket fra i deres Aldersrente. Ogsaa det er et Spørgsmaal, vi ønsker at faa undersøgt.

Noget andet er, hvorvidt de Grundbeløb, der findes i Alders- og Invaliderenteloven, er rimelige i Forhold til Tiden. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om man ikke her kan foretage en vis Forhøjelse.

Endelig kommer jeg til Raadighedsbeløbet, altsaa det Beløb, som Kommunalbestyrelserne efter frit Skøn kan dele ud der, hvor de mener den haardeste Trang er til Stede. Jeg ved godt, at Aldersrente-föreningen har hævdet, at Uddelingen af dette Raadighedsbeløb er en Almissetildeling. Personlig er jeg ganske uenig med den, for hvor god en Aldersrentelov vi end faar lavet, vil der altid være visse Mennesker, som paa Grund af Sygdom eller andre Forhold har Brug for at faa et Ekstratillæg, og der er jo ingen, der bedre kan skønne over Trangen til et saadant Tillæg end de Folk, der bor paa Stedet, de lokale Kommunalbestyrelser.

Dengang Alders- og Invaliderenteloven blev gennemført, og ikke mindst da Social-

reformen blev gennemført, gjorde man Forskel paa Kommunetyperne. Vi ved, at der blev lavet tre Grænser, en for København, en for Købstæderne og en for Landkommunerne. Det er et Spørgsmaal, om man ikke skal tage op til Overvejelse, om det, der dengang var rimeligt, nemlig at der var denne Forskel mellem de tre Typer, stadig væk er det. Jeg føler mig ikke sikker paa, at Baggrunden for denne Ordning er til Stede nu paa samme Maade som dengang vi gennemførte disse Love. Det er vist stort set lige dyrt at leve, enten man bor i København, i Købstæderne eller i en Landkommune.

En anden Ting, som vi ogsaa ønsker at faa overvejet og forhaabentlig til sin Tid kan fremsætte Forslag om, er dette, om man ikke kan lave en Overbygning over den nuværende Alders- og Invaliderente gennem en Folkepensionering. Hvis man fra sin Ungdom betaler et vist Beløb om Maaneden, er der jo Mulighed for, at man kan sikre sig en vis Pension ved Siden af den Alders- og Invaliderente, man faar. Ogsaa det Spørgsmaal er vi stærkt interesseret i inden for mit Parti; der kunde derigennem skabes en Overbygning over Alders- og Invaliderenten, en Overbygning, som ganske naturligt maatte være skattefri.

Alle disse Betragtninger medfører, at jeg for mit Vedkommende — og det gælder ogsaa mit Parti — hellere havde set, at man ikke havde foretaget en stykkevis Lovgivning paa dette Omraade, men saa hurtigt, som det var muligt, havde taget hele Spørgsmaalet op til Undersøgelse og til Gennemførelse af en Ordning. Men da Forslaget nu ligger her paa Rigsdagens Bord, ønsker mit Parti ogsaa at være med til at yde de gamle en Julegave, yde dem et vist Beløb som det, her er foreslaaet, et Bengangsbeløb. Om Størrelsen af dette kan der saa tales i det kommende Udvalg.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg skal paa Det konservative Folkepartis Vegne give Tilslutning til den almindelige Velvilje, som her er kommet til Udtryk over for det foreliggende Lovforslag. Begrundelsen for dette Lovforslags Fremsættelse og for den Velvilje, som det møder, finder vi i den Omstændighed, at det Løfte, som i Juni Maaned blev givet af den daværende Socialminister om, at Fradragsreglerne skulde blive revideret, ikke er kommet til Opfyldelse. Der staar i Bemærkningerne til Forslaget af 13. Juni d. A.:

„Spørgsmaalet om Fradragsreglerne er Genstand for Overvejelse i et af Socialministeriet nedsat Udvalg, og Forslag